

ΚΥΘΗΡΑΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ—ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής—Υπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ)
Ποταμός Κυθήρων

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Κυθήρων: ΝΙΚ. Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ—Ποταμός:
Αθηνών: Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Π. Φύλλης) Βερανζέρου 44—Τηλ. 51-132
Πειραιώς: Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ Ναυάρχου Μηττι 20—Τηλ. 40-274

Διαχειριστής:
ΕΥΣΤΡ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ
Ποταμός Κυθήρων

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Προβήτε εις τὸν σωτήριον
ἀναδασμὸν τῆς γῆς, συμφώνως
πρὸς τὸ σύστημα ποῦ ἐφαρμόζει
ἡ κυβερνήτης.

Ἔτος Β'—Ἀριθ. φύλλου 13
31 Μαρτίου 1955

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛ. ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Ἀρθρο τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ
Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΡΚΑΚΗ

Ἐνα σπουδαιότατο γεγονός ἔνωσε μὲ στενοὺς συγγενικοὺς δεσμοὺς τὰ Κυθήρα μὲ τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἡ πρόσφατη ἀγορὰ ἀπὸ τὸν δεῦτερο τῆς νησίδας Μακρυκυθήρων ἀπὸ τὸ Κράτος γιὰ νὰ τὴν μεταβάλῃ σὲ ἕνα πνευματικὸ οἰκισμό δὲ μόνον γιὰ τοὺς Ἑλλήνες λογοτέχνες ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους. Τὸν μεγαλόπνοο αὐτὸ σκοπὸ τοῦ ἔργου ἀρχίζει νὰ τὸν κάνει πραγματικότητα. Καὶ τὰ πρῶτα τοῦ ἔργου συντομώτατα θὰ ἐπιτελεσθοῦν. Ἡ ἀξιοποίηση τῆς νησίδας σὰν ἀμνησὶν συνέπεια ἔχει καὶ τὴν δὴ ἀνάπτυξιν καὶ προβολὴν καὶ τῶν Κυθήρων στὴν δόξα τῆς ἀνάπτυξιν αὐτοσυγκέντρωσιν καὶ δημοφιλίαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναχωρητὲς οὐτε ἐρημίτες νὰ θέλουν νὰ στερηθοῦν τὴν ἐγκύμειον ἀπολαύσεων καὶ ἀνέσεων. Δὲν θὰ ἔχουν κανένα νόημα ἡ ἀξία ἡ ἀπόκτησις τῆς νησίδας Μακρυκυθήρων ἀπὸ τοὺς Λογοτέχνες, ἂν ἀποσκοποῦν δὲ Σύνδεσμος ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον νὰ κἀν ἐκεῖ ἕνα συνοικισμό μὲ πέντε ἢ δέκα οἰκίματα καὶ τίποτ' ἄλλο χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται ἄμμεσα γιὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τοῦ χωροῦ τῶν Κυθήρων. Οἱ Λογοτέχνες ποῦ θὰ κατέβουν εἰς τὰ Μακρυκυθήρα δὲν σκοπεύουν νὰ μείνουν στὴ στενὴ λωρίδα γῆς ποῦ ἀπέκτισε δὲ Σύνδεσμος. Θὰ βροῦν νὰ ζήσουν, νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ χαροῦν καὶ τὸ κύριο νησί, τὰ Κυθήρα, καὶ δὲν θὰ μόνον. Ἡ ἀξιοποίηση λοιπὸν τῆς νησίδας θὰ ἔσῃ ὡς ἀποτέλεσμα καὶ ὑποχρεωτικὰ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῶν Κυθήρων. Ἐπει σήμερον δὲ Σύνδεσμος καὶ τὰ Κυθήρα μοιροῦμε νὰ ποῦμε δέδησαν ἀπὸ δυὸ διαφορετικὰς βέβαια σκοπεῖς ὅς ἕνα ὅμως κοινὸ σκοπὸ καὶ σὲ μιὰ κοινὴ ἐπιδιώξει. Τὴν «ἀξιοποίησιν» Μακρυκυθήρων καὶ Κυθήρων. Καὶ μιὰ ποῦ ἐπιδιώξει μὲ μὴ ἔννοια, εἶναι καὶ καὶ νὰ γνωρίσῃ τοῦτο καλλιτέρας. Ἡ μάλλον νὰ μὴ γνωρίσῃ. Γιατὶ ἐμεῖς οἱ Λογοτέχνες ἐσὼς καὶ τὸ νησί σας σὰς ξέρουμε. Ἀλλ' ὅμως γιατί σας ξέρουμε γι' αὐτὸ ζήτησαμε νὰ χτίσουμε τὴν φωλιά μας στὸν τόπο σας. Κ' ἐπεὶ ἐπίσης μερικὸν ἀπὸ μᾶς, ἀπὸ τὰ γράφια μας καὶ τὰ βιβλία μας, ἴσως νὰ μᾶς ξέρετε, ἀλλ' ἐκεῖνο ποῦ δὲ θὰ ξέρετε εἶναι τὴν ὀργάνωσιν μᾶς τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ἰδρύθηκε στὰ τέλη τοῦ 1943 σὲ μιὰ δραματικὴ ἐποχὴ γιὰ ὅλους τοὺς Ἑλλήνες καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς Λογοτέχνες διὰ χιλιάδες Ἑλλήνων, πένθαιναν ἀπὸ τὴν πείνα ἡ ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Καταχρητῆ. Τότες δὲ Σύνδεσμος ἰδρύθηκε γιὰ νὰ προστατεύσῃ καὶ νὰ περιθάλψῃ ἕνα μεγάλο μέρος τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν. Ἐπὶ τὸ σωματεῖο αὐτὸ εἶναι πνευματικὸ καὶ ἐπαγγελματικὸ μαζί.

Τὸ 20 ἔθροιο τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ λέει «Σκοπὸς τοῦ Σωματείου τούτου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις, περιθάλψις τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἐν γένει τῆς πνευματικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι».

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου τῆς κατοχῆς διένειμε σὲ μεγάλες ποσότητες τροφίμα καὶ ρουχισμό στὰ μέλη του, πολλὰ προστάτευσε ἀπὸ τὴν διώξει τῶν καταχρητῶν καὶ παράλληλα ἀνέπτυξε μιὰ σπουδαιότατη πνευματικὴ κίνησιν. Μὲ διαλέξεις λογοτεχνικοῦς διαγωνισμοὺς καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις, τὴν ἴδια δραστηριότητα ἐπέδειξε καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἀπελευθερωτικὰ χρόνια, δυστυχῶς ἡ περίοδος τοῦ συμμοριτοπολέμου τὸν ἀνέγκασε ν' ἀναστειλῇ κάπως τὴν δράσιν του. Τὸ 1949 ὅμως ἀνασυγκροτήθηκε πάλιν σὲ πλατύτερες καὶ οὐσιαστικὰς βάσεις νὰ γίνῃ ἕνα πνευματοεπαγγελματικὸ σωματεῖο, δὲν πιά ἀποκλειστικὰ τῶν Λογοτεχνῶν τῆς Ἀθῆνας ἀλλὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Νὰ περιλάβῃ τοὺς κόλπους τοῦ τῆς πανελληνίαν πνευματικῆς ζωῆς. Ἐπὶ κατ' ὅσον μὲχρι σήμερον νὰ ἰδρῶσιν ἐξ ἡ παρατηρήματα στὴ Θεσσαλονίκην τὴν Κύπρον τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὰ Γιάννενα, τὴν Πάτρα καὶ τὰ Χανιά, μὲ κλίμακα στὸν Βόλο, τὸ Δοιδίον καὶ τὴν Μυτιλήνην. Καὶ ἔχει μέλη Ἑλλήνες Λογοτέχνες, ἐγκατεστημένους σ' ὅλες τὶς κυριώτερες πόλεις τῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκπαιδευτικὴ τὴν Ἑλλάδα στὰ δύο διεθνή ποιητικὰ συνέδρια τὸ 1953 στὴ Ρώμην μὲ τὸν ἀντιπρόεδρόν του πρῶτον ὑπουργὸν κ. Χρ. Σολομονίδην καὶ τὸ 1954 μὲ τὸ συμβούλιόν του κ. Γιάννη Κουτσόγερρον. Τὴν δὲ τελευταία πενταετίαν πρωτοστάτησε σ' ὅλες τὶς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐπιδιώξεις. Παράλληλα ἐπέδειξε μιὰ ἀξιολογώτατη δραστηριότητα σ' ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ Κυπριακὸν ἐπὶ μὲ ὑπομνήματα, διαμαρτυρίας καὶ ἐπαφῆς κατέστειλε τὸ διεθνὲς πνευματικὸν κόσμο γιὰ τὸ δίκαιον αἴτημα γιὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Κύπρου.

Καὶ τώρα λίγα λόγια πῶς δὲ Σύνδεσμος συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἰδρῶσιν τὸ νησί τῶν λογοτεχνῶν.

Ἡ προϊστορία τῆς ἰδέας αὐτῆς ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1947. Τότε γιὰ πρώτη φορά τὸ Διοικητικὸν τοῦ Συμβουλίου μ' ἄλλα μέλη του συνέλαβαν τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς προτύπου πρεβαντορίου γιὰ τοὺς λογοτέχνες. Γιὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ ἀνενδύθησαν σπουδὴς ὁμογενεῖς διανοούμενοι τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, λόγῳ τῶν ἐσωτερικῶν μᾶς ἀνομαλιῶν δὲν ἦταν κατάλληλη καὶ ὅπως ἦταν ἐπόμενον ἡ ἰδέα δὲν εἶχε τότε κανένα ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὴν ἐγκατέλειπε ὡς τὸ 1952, ποῦ ἄσχετα μὲ τὴν πάραν πάνω προϊστορία, χάρις στὴν ἐμπνευσιν τοῦ μέλους μᾶς Κυθρηίου ποιητοῦ (Συνέχεια εἰς τὴν 2α σελίδα)

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἐφέτος, ὅπως καὶ πέρυσι, ὅπως καὶ πάντα, ἡ Ἑλλάδα μᾶς ἀπ' ἄκρην σ' ἄκρην ντυμένη τὸ γαλάζιο γλυκύτατο σύμβολο γιόρτασε τὴν 25^{ην} Μαρτίου τὴν Μεγάλην ἡμέραν τῆς Ἐπανάστασεως διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν τῆς, τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς τῆς Παλιγγενεσίας. Στρατὸς Σχολεῖα καὶ Ὁργανώσεις, δάκτερος δὲ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐφέτος, ὅπως καὶ πάντα, ἐδονήθη ἀπὸ τὸ ἱερὸν ἐκείνο ρίγος, μὲ τὸ ὅποιον δοιοῦνται καὶ ἀγάλλονται καὶ θετέονται ἡμέραν μονάχα οἱ Ἑλληνικὲς καρδίαι.

Ἐφέτος ὅμως, ἕνα μικρὸν συνεφάκι σπιλῶναι τῆς διάφανης χαρᾶς μᾶς τὸν ὀρίζοντα. Φερμένο ἀπὸ τὴν Κύπρο, βγαλμένο ἀπ' τοὺς ἀτμούς τῶν δακρύων τῶν σκλαβωμένων ὁδ' αὐτῶν μᾶς, κατακάθι-

σε βαρὺ κι' ἀνυπόφορο στὰ ὕγρα βλέφαρά μᾶς.

Μὰ δὲ εἶναι βέβαιοι οἱ λαοὶ ὅλων τοῦ κόσμου πῶς δὲ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς ἀνεμὸς ποῦ, ἄρχισε κι' ὅλας ν' ἀνεμίξει φλάμπουρα τῆς ψυχῆς μᾶς, ὅς εἶναι βέβαιοι πῶς τὸ συνεφάκι αὐτὸ θὰ τὸ διαλύσῃ ὅπως διέλυσε κι' ὅλα μέχρι τώρα, τὰ σύννεφα ὅσα κατὰ καιροὺς εἶχαν κατακλύσῃ τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ 25^η Μαρτίου τοῦ 1821, ἡ 28^η Ὁκτωβρίου 1940, μαρτυροῦν περιτράνω τὰ θαύματα αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ μᾶς ἀνέμου. Καὶ ἡ Κύπρος μᾶς ἄρχισε κι' ὅλας νὰ γεύεται τὴν γαλάζιαν ριπὴν τοῦ.

Ζήτω ἡ 25 Μαρτίου 1821
Ζήτω ἡ Ἑλλάς
Ζήτω ἡ Κύπρος.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Τὸ Πάσχα, τριάντα περίπου ἡμέραις—τουρίστες τοῦ Ἀττικοῦ Ὀμίλου, ἔρχονται εἰς τὰ Κυθήρα. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι πρέπει νὰ μείνουν κατενταχθέντες ἀπὸ τὸ νησί μᾶς ὥστε ἐπιστρέφοντες, νὰ στείλουν ἄλλους κι' ἄλλους... Γι' αὐτὸ τὸ κάθε σπῆναι πρέπει νὰ πᾶν τὰ ὅσα εἶναι ἀπὸ τὴν φιλοξενίαν καὶ ἔντα ἔξω. Τὸ κάθε χωριὸν πρέπει νὰ πᾶν τὰ νὰ προσπαθῇ νὰ πᾶν πᾶν ὅμοιο ἀπὸ τὸ ἄλλο. (Ἐνας κουβάς μὲ ἀβρότητα καὶ μιὰ βούρσα σὲ κάθε σπῆναι, εἶναι ὑπεραρκετὰ γι' αὐτὴ τὴν δουλειά). Ἀκόμη, οἱ ἔμποροι μᾶς, οἱ ξενοδόχοι, οἱ αὐτοκίνητοι οἱ βαρκάρηδες κ. λ. π. Θὰ πρέπει σὺν τῇ ἐξουσίᾳ, νὰ κάνουν πᾶν τὰ ἀναγκαζόμενα τιμὰς ὅπως ἐκάναν καὶ κάνουν σὲ ὅλα τὰ ἄλλα νησιά. Ἐμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιῶτες—Τσιριγώτες ἔχομε τὴν διάθεσιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ βοηθήσωμε σὰς ποῦ μὲνεται στὸ νησί στέλλοντάς σας ὅλα καὶ περιεσσότερους ἔνοους—τουρίστες. Ἀλλὰ καὶ σὺς ἐκεῖ, ὅλοι ἔχετε χρὸς, ἕνα καὶ μόνον χρὸς, ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ σας: Εἰς τοὺς ξένους νὰ εἰσάγετε πάντα ἀναγκαζόμενα σὺν τιμῇ φιλόξενοι καὶ εὐγενεῖς. Ἐπὶ, πολὺ σύντομα τὰ προσόντα σας αὐτὰ θὰ τραβήξουν κόσμο καὶ ἡ εὐμενία θὰ σὰς χτυπήσῃ τὴν πόρταν. Προσοχὴ λοιπόν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εἰς χείρας μᾶς περιήλθον πολλὰ ἐπιστολά, σχολιάζουσαι ποικιλοτρόπως τὴν γνωστὴν «παραχώρησιν» τῶν Μακρυκυθήρων, μερικαὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἀξίαι ἐνυπόθετος γνωστοποιήσεως ὅπως ἡ κατωτέρω ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς ἐξέχοντα Κυθρηῖον μὲ ὑπογραφήν Π. Ἀρώνης:

«... Στὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» τῆς Νέας Ὑόρκης καθὼς καὶ στὸ «Κυθρηαῖκὸν Τύπον» εἶδα τὴν φωτογραφίαν τοῦ Διακοφτιοῦ μὲ τὸ νησί ποῦ παρεφώρησεν ἡ Κυβέρνησις τοῖς Λογοτέχναις πρᾶγμα ποῦ εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ τὸ νησί μᾶς. Περιέργον ὅμως εἶναι ποῦ..... ἐξακολουθεῖ φαίνεται ἀκόμα ἡ Τσιριγώτικὴ στενοκεφαλιά, ὁ τοπικισμός. Καὶ ἐπειτα σοῦ λένε δὲ εἶναι ἐγγράμματοι, μελετητικοὶ φωτιστοί! Τὸ κακὸν εἶναι δὲ μερικὸν δὲν βλέπουνε πέρα πέρα ἀπὸ τὴ μύτη τους, τοὺς ἔχει κυριεύσῃ τὸ πάθος, ἐμπάθεια, μὲ λίγα λόγια περιορισμένης ἀντιλήψεως...»

Κατὰ τὴν πτωχὴν μου γνώμην, τὸ Διακοφτὴν χρειάζεται τώρα ἀρχετὰ οἰκίματα μὲ ὅλας τὰς ἀνέσεις γιὰ τοὺς παρατεριζόντας, νὰ φυτευθοῦν ἀρχετὰ δένδρα γιὰ σκιὰν καὶ νὰ κόβουν τὸν ἀέρα τὸ καλοκαίρι ὅπου κάποτε φυσᾷ πολὺ ἰσχυρὰ καὶ ἐν γένει νὰ καλωπισθῇ ὁ τόπος ἔτσι νὰ προσελκύσῃ ἀρχετὸ ξένον κόσμο ποῦ θὰ φέρῃ ἀρχετὰ μέγαλο εἰσόδημα στὸν τόπον γιὰ τὸ καλὸ ὅλων. Δυστυχῶς ὅμως παρατηρεῖται ἀπὸ ἀνέκαθεν δτι οἱ... πολλοὶ λίγο ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ νησιῦ μᾶς. Ἐπὶ τέλους ἐκάναν τὸ νοσοκομεῖον ἀξιέπαινον ἔργον... ὅσο χρειάζεται νὰ βελτιωθῶν οἱ ὅροι ζωῆς ὥστε νὰ μὴ φεύγουν καὶ νὰ μὴ ἀρροστοῦν εὐκολα...»

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς δύναται νὰ ἐξαχθοῦν χρησιμώτατα συμπεράσματα.

ΣΤΑΡΑΤΑ

ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΟ

Ἀπὸ καιροῦ, λέω, νὰ πάω νὰ βοῶ τὴν «ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΓΩΝ ΑΝΑΗΜΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ»—τῶπα καλά;—καὶ νὰ τῆς πῶ: «Τρισαγαπημένον μου ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ἐγὼ—τώρα, κουδονίζεις τὸ ἀριστέρόν μου ἀπὸ καὶ ἴσως πολλὴν ὀλίγη—ἀκούσω τὰ καλά τὰ χαμπάρια γιὰ τὰ ἔργατά σου—καὶ μακάρι σου—ἀλλὰ πάει πάρα πολλὸς καιρὸς ποῦ ἡ ἀρεντιά σου δὲν ἀκούγεται. Γιατί; Ὅτι τὴ σκέψιν σου ἔξω ὅτι καὶ τὴ φωνή σου, μπάρε μόνον, ἀκούω. Γιατί; Ἐγὼ ποθυμῶ νὰ μοῦ λέεις τὴν χάριν καὶ τὴν λύπην σου τὴν πηλὰ καὶ τὰ

Με το' ὕψους τῆς
Μπομπουρας

CORSO

(ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΕΝ ΑΛΛΟΔΑΠΙΣ)

Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τ. ἔ. ἡ Ἑλλάς φιλοξενεῖ ἕνα ἐξέχον μέλος τοῦ ἔθους Ἑλληνισμοῦ μᾶς ὡς καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὡς ἀνω παγκοσμίως γνωστῆς Ὁργανώσεως CORSO, τὸν συμπολίτην μᾶς κ. Στράτην Γαλάνην, μετὰ τῆς Κυρίας του, Γενικὴν Πιρῆζον Ἑλλάδος ἐν Ν. Ζηλανδία.

Ὁ κ. Γαλάνης ἀφοῦ περὶ ἑλθεν πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὅπου ὀργάνωσαν παιδικὰ συστήματα ἢ διέμενεν ρουχισμόν εἰς ἀπόρους προτίθεται νὰ κατέλθῃ ἐντὸς 4 μῆνου εἰς τὴν Κύπρον ὅπου θὰ παραστή εἰς τὴν διανομὴν κιδωτῶν ρουχισμοῦ ἀποσταλόντων τῇ ἐισηγήσει του—ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν—ἀξίας 3.100 λιρῶν Νεοζηλανδίας.

Ἡ Νεοζηλανδία ἥτις ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς «κατοχῆς» καὶ μετέπειτα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διανομῶν CORSO ἔχει

ἀκατάλυτους δεσμοὺς μὲ τὰ Κυθήρα καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει τοιαύτην θαυμαστὴν ὀργάνωσιν «Προνοίας» ὥστε εἶναι τὸ πρότυπον εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ πολλὰ κράτη ἀποστέλλουν κατὰ καιροὺς ἀνωτέρους κρατικοὺς ὑπαλλήλους τῶν πρὸς εἰδικὴν περὶ τὴν «Προνοίαν» ἐκπαίδευσιν, ὅπως ἐπράξεν προσφάτως καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ὁ «Κυθηραῖκός Τύπος» ἀναποκρινόμενος πλήρως πρὸς τὸ κοινὸν Κυθηραῖκόν καὶ Πανελλήνιον αἶσθημα εὐγνωμοσύνης, ἀπευθύνει θερμότητας εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Στράτην Γαλάνην καὶ δι' αὐτὸν πρὸς τὴν CORSO καὶ γενικῶς πρὸς τὸν Μεγάλον φίλον Λαὸν τῆς Νέας Ζηλανδίας, παραθέτει δὲ τὸν πίνακα ἀποστολῶν εἰς Ἑλλάδα παρὰ τῆς CORSO κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-4-54 ἕως 5-11-54 πρὸς γνῶσιν «μᾶς» καὶ τιμὴν «των».

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Παραλήπται	Ρουχισμὸς εἰς κάσας	Ἀξία εἰς λίρας
Φίλοι τοῦ Χωριοῦ	369	23.020
Ἐρανός	15	985
Σώσατε τὸ παιδικὸν κεφάλαιον	255	19.350
Κύθηρα Κ. Στάθης	28	1.550
» Κ. Χαλμπεάς	29	1.550
Κορινθός	32	2.025
Ἄερος	27	1.420
Εὐρύκλα	34	3.250
Κρήτη	30	1.725
Κεφαλληνία	6	385
Χ. Α. Ν.	66	3.000
Σπινάλδονα—Λεπρόι	2	130
Μυτιλήνη	16	900
«Συγκεντρωθέντα πρὸς ἀποστολὴν»	110	6.500
Σύνολα	1.019	65.790

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΜΑΣ Ι. ΠΡΙΝΕΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ

Ἀθῆναι τῇ 22 Μαρτίου 1955
Πρὸς τὸν Σύνδεσμον
Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν
Καρσιγώρη Σεβρίας 8
Ἐνταῦθα

Κύριοι,
Διὰ τῆς παρούσης μου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σας πληροφορήσω τὰ κατωθί:

Συγκεκριμένως ἀπὸ τὴν ἐκλόγησιν σας γιὰ ἐγκατάστασιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ Πνεύματος στὴ νησίδα τῶν Κυθήρων «Μακρυκυθήρα» συγκεκριμένως ἀπὸ τὸ γεγονός δτι τὰ Κυθήρα εἶναι καὶ ἡ ἰδιαίτερα μου Πατρίδα διὰ ταύτης μου θέτω τὸν ἑαυτὸν μου ὡς καὶ τὸ θεατρικὸν μου ἔργον «ΤΣΙΡΙΓΩ».

ΤΙΚΟ ΑΙΜΑ» εἰς τὴν διάθεσιν ὅμων ἵνα διδάξω καὶ «ἀνεβάσω» δὲ ἴδιος εἰς οἰονδήποτε θέατρον, τὰς εἰσπράξεις τοῦ ὁποίου ἐπιθυμῶ νὰ διαθέσωτε ὑπὲρ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς ὡς ἀνω νησίδος μᾶς «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ».

Πάντοτε ὁμέτερος
Ἰωάννης Πρινεάς
Θεατρικὸς συγγραφεὺς
καὶ ἡθοποιὸς
ΣΗΜ. Τὴν ὡς ἀνω ἐπιστολήν τοῦ κ. Πρινεά δὲ ΣΕΛ μᾶς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως τοῦ ἐκφράσωμεν δημοσίως τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν ἀνθρώπων τοῦ Πνεύματος.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τοῦ κ. Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τὴν πλάκα αὐτὴν ὑπάρχει μιὰ μικρὰ ἱστορία. Μετὰ 81 ἐτη, δηλαδὴ τὸ 1697, ὅρθη τὴν πλάκα αὐτὴν ὁ William de Vlamiuci, τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἀμείωσεν εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Amsterdam, ὅπου εὐρίσκειται καὶ σήμερον. Ἀντ' αὐτῆς δὲ, ἀφῆκεν οὗτος ἄλλην, ἐφ' ἧς ἀνέγραψε τὴν πρώτην ἐπιγραφὴν, ἔγραψε δὲ καὶ νέαν, τὴν χρονικὴν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀποβιβάζσεως. Μετὰ 120 περίπου ἔτη ἀνευρέθη ἡ ἐνέπιγραφος αὐτὴ πλῆξ ὑπὸ Γάλλων θαλασσοπόρων καὶ μετεφέρθη εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἦδη εὐρίσκειται εἰς τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην τῆς Pertti, πρωτεύουσος τῆς Δουτικῆς Αὐστραλίας καὶ φυλάσσεται ὡς πολυτίμον καμῖνλειον τῆς Αὐστραλιανῆς ἱστορίας.

Ὁ πρῶτος Ἀγγλος, ὁ ὁποῖος ἐφθάσεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν, εἰς τὴν δυτικὴν τῆς ἀκτῆς, εἶναι ὁ πλοίαρχος Dampier τῇ 1688, ὅστις καὶ αὐτὸς συνεφώνησε μὲ τὴν περιγραφὴν τῶν Ὀλλανδῶν περὶ ἀγόνου γῆς.

Παρά ταῦτα, μετὰ 11 ἐτη, ἐ-

πέστρεψε πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ παρέμεινεν ἐξερευνῶν τὰ δυτικὰ παράλια ἐπὶ 4 μῆνας.

Καὶ ἐπέπρωτο νὰ διαρρεύσῃ ἕνας ἀκόμη ὁλόκληρος αἰὼν, χωρὶς οὐδὲν τὸ οὐδαιστικὸν νὰ προσφερθῇ εἰς τὴν Γνωσιν τῆς Ἀνθρωπότητος διὰ τὴν πλουσίαν, ὠραίαν καὶ εὐδαίμονα αὐτὴν Νῆσον—Ἡπειρον, μέχρις ὅτου ἐνεφανίσθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1770 ὁ Cook.

Ἐάν ὁ Γάλλος Bougainville ἐπλεον ὀλίγον νοτιώτερον θὰ ἀνεκάλυπτεν αὐτὸς τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς καὶ πιθανῶς νὰ ἦτο ἄλλη ἡ τύχη τῆς Αὐστραλίας. Ἐκ τῶν νῆσων τοῦ Εἰρηνικοῦ πλέων τῇ 1698 ὁ Bougainville προσέκρουσεν εἰς τὸ Barrier Reef καὶ φοβηθεὶς ἀνέκρουσεν πρὴν μιν.

Ὁ Captain James Cook, μετὰ τὸν Ἀγγλον, ὁ ὁποῖος ἐφθάσεν εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τῆς Αὐστραλίας, πρῶτος καὶ μόνος αὐτὸς, ἐξ ὅλων τῶν θαλασσοπόρων.

Ἐντύπωσιν πραγματικοῦ Βοτανικοῦ Κήπου τοῦ ἔκαμεν ἡ μεγάλη ποικιλία τῶν δένδρων, τῶν

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝ. ΜΙΧΑΛΕΤΟΥ

ΠΛΑΤΑΝΟΚΑΡΠΟΙ
ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Δ. Κασσιμάτη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἡ δέσμη, πού ἀναφέραμε, τῶν λογοτεχνικῶν ἀρετῶν βρίσκεται συχνά καί σ' ὁλόκληρες παραγράφους σέ ὅλη τήν πυκνότητά. Ὅσο κι' ἂν εἶναι δύσκολη ἡ ἐκλογή, ἄς προσθέσουμε μιά τέτοια παράγραφο: «Παστρικό, ἀλμυρισμένο καί μυρωδάτο κοίταξε τ' ἀγέρι, τὸ μαϊστράλι, κειδάρ ολόφωτο ἐξοχικό σπιτάκι. Γιά κοίτα, ἕνας χαρούμενος γαλανός καπνός βγαίνει ὁλόρθος, ὁλόσιος, ὁλόσιος ἀπὸ τὴν καπνοδόχο σάν ἐσπερινή προσευχή. Καί ὅρκο ἀκόμη μποροῦσε νὰ κάνει, πῶς ποτέ, μὰ ποτέ, δὲν εἶχε ἰδεῖ ὠραιότερο καπνὸ. Τέτοιο βέβαια ἤθελε νὰ ἰδεῖ ὁ Ὀδυσσεύς καί πάλαι στὰ πέλαγα. Κι' ὅχι νὰ πείρ, πῶς δὲν εἶχε ἰδεῖ λογιὸν λογιὸν καπνούς τ' ἀγέρακι. Τὸς ἀνάλαφρους, μυρωδάτους καί χαύνους πού φυσᾶνε οἱ ἀφράτες κυρίες στὶς μεγάλες πολυτελεῖς προσπαθώντας νὰ γιομίσουν τὸ φριχτὸ κενό... Φυσοῦν τὸν κάκον τὴν καρδιά νὰ φουσκώσει, σάν μπαλόνι ἀγιοβασιλάτικο, ν' ἀνέβει στὸν αἰθέρα. Τὸς καπνούς, πού βγάνουν πάνω στὰ νταβαῖρια τοὺς οἱ ἄνθρωποι μὲ τίς πολλές σκοτούρες. Προπέτασε καπνὸν νὰ μὴ βλέπουν τὴν ψυχὴ τους. Εἶχε ἰδεῖ τὸν καπνὸ πού βγάνουν τὰ καράβια, ὅταν φεύγουν ἀπὸ τὰ πολυπόδα ἡμῶνα. Κουνιέται μὲ τὰ μαντηλάκια, κουνιέται μὲ τὰ χερσάκια, χαϊρετὰ, ὅλο χαϊρετὰ, μὰ δὲ βαστά ἡ καρδιά του, γυρίζει πίσω σάν περιστέρι. Δὲν ἀντέχει νὰ φύγει γιὰ τίς μακρινές παραμυθιές χῶρες. Τὸν καπνὸ τὸ βουβὸ καί πικρὸ, πού βγάνουν τὰ ψηλά φουγάρα τῶν ἐργοστασίων ὅλο μαυρίλα καί ἀπειλή».

Ἡ ἐπίδραση τῆς λογοτεχνικῆς δέσμης μέσα στὰ διηγήματα σάν σύνολα εἶναι φυσικά κυρίαρχη, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ συγγραφέα, ἀλλὰ ἡ ἀπόλυτη πραγματικότητα τῆς σέ ὁλοκληρωτικὴ πυκνότητα δὲν εἶναι ἀκόμη συχνή. Μόνο μέσα στὸ πρῶτο διήγημα τῆς συλλογῆς «Πλατανόκαρποι» μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι βρίσκουμε τὴν πραγματικὴν αὐτὴν. Γι' αὐτὸ καί τὰ ἄλλα διηγήματα ἔχουν κατὰ τὸ μερικὸ καί περιπτώσιον, ἐνῶ οἱ «Πλατανόκαρποι» ἔχουν οἰκουμένη πλάτος καί περιεκτικότητα οὐσίας πανανθρώπινης. Κάθε σειρά μέσα στὸ διήγημα τοῦτο ἔχει τὸ δικό της αἰσθητικὸ νόημα, καμιά ὁμῶς δὲν εἶναι μόνο μιά λεπτομέρεια, ὥστε νὰ κατατάξῃ μέσα στὸ σύνολο σάν αἰσθητικὸ κενό. Δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνο τὸν αὐτὸ τῆς καί τὴν ἐξωτερικὴ πορεία τοῦ μύθου, ἀλλὰ ἐξυπηρετεῖ ἄμεσα τὸ γενικὸ βάθος μὲ τὸ νὰ εἶναι καί ἡ ἴδια ἀνάλογο καί συντονισμένο δικό της βάθος: «Ποιὸς ἔφρε, ποῖο μακρινὸ χέρι τὸν φύτεψε, πού τώρα ἀναπαύεται ποῖος ἔφρε πού...» «Μιά σιδερωσιὴ μὲ τὰ πόδια στὸν ἀέρα σὰ φθινοπωριὰ καὶ σκαθάρ...» (Προκειμένου γιὰ σκελὴ πού φορτώθηκαν ἀνακατωμένα καί φεύγουν μπροστὰ στὴν ἀπειλή νὰ φτάσει ἡ γερμανικὴ ἐκδίκηση μετὰ τὸν σκοτωμὸ τῶν Γερμανῶν φρουρῶν τοῦ φυλακίου κάποιου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ). «Ἐξω ἀπὸ τὴν τοπικὴ τῆς σημασία πόσο ἐναρμονίζεται αὐτὴ ἡ εἰκόνα μὲ τὸ σύνολο Σὰν νὰ εἶναι ἀκόμη καί ἡ σιδερωσιὴ κατάπληκτη, σάν νὰ γίνεκε κι' αὐτὴ ἕνα ζῴδιον, ἕνα σκαθάρ, πού ἀναποδογυρίζεται ὁμῶς ὁλόκληρο ἀπὸ τὴν κατάπληξη καί ρωτᾷ τοὺς οὐρανούς. Ἐπειτα πόσο εἶναι αἰσθητικὰ σκόπιμο, φεύγουν ὅλοι, καί ὁ ἄνθρωπος καί τὰ ζῷα, καί ὁ γυναικὲς καί τὰ παιδιὰ, καί ἀκόμη καί τὰ πράγματα τῶν καθημερινῶν ὀλικῶν ἀναγκῶν καί μένει ὁλομόναχος ὁ Σαβμάχρης, σὸ σταθμό, σὸ σταυροδρόμι τῶν ἀνθρώπων πινῶν κινήσεων, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἀντικρίσει μέσα στὴ διόγνεια τῆς μοναξιάς, ἐρημὸς πάνω σὸ σταυροδρόμι καί ἀπάντη σὸν πλάτανον, τὸ ἀποκαλυπτικὸ δρᾶμα: τὸν πλάτανον ὅχι πιά μὲ τοὺς ἀνάμυστους κόρπους, τοὺς μετα-

ξένους βόλους, ἀλλὰ μὲ τοὺς κρεμασμένους ἀνθρώπους. Ἰσως θὰ εἶχε νὰ παρατηρήσει κανεὶς, ὅτι στὸ διήγημα τοῦτο ὑπερσχεῖται ὁ λυρισμός. καί ὁ συμβολισμός ἐνῶ εἶναι μειωμένος ὁ ἰδιόμορφος ὁμῶς σατιρικός ρεαλισμός τοῦ Κασσιμάτη. Ἡ πασατέλι ὁμῶς δὲν θὰ ἦταν ἐντελὴς ὁρμή. Ἐκεῖνο πού φαίνεται μειώση, δὲν εἶναι τόσο πραγματικὴ μείωση, ἀλλὰ συγχώνευση, ἐνοποίηση καί πληρέστερη ὑποταγὴ στὸ νόημα τῆς τέχνης.

Ὅπως δὲ οἱ «Πλατανόκαρποι» ἔχουν αἰσθητικὴ πληρότητα καί αὐτάρκεια, ὅποια κι' ἂν εἶναι τὰ μέσα πού τὴν πραγματοποιοῦν. Εἶναι τὸ ἀριστοῦργημα τῆς συλλογῆς καί ἰσως ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα νεοελληνικὰ διηγήματα. Μποροῦμε ἰσως νὰ τὸ τοποθετήσουμε ὅχι ἀπλῶς πλάι στὰ δόκιμα ἀλλὰ πλάι στὰ ὠραιότερα διηγήματα τῆς φιλολογίας τοῦ πολέμου.

Μοῦ ἀρέσει καί ἕνα ἄλλο διήγημα: «Ὁραῖο βούτυρο». Ἐχει μιά πλούσια ἐπένδυση ἀπὸ τὴν δέση τοῦ συγγραφικοῦ ταλέντου τοῦ Κασσιμάτη. Ἐδῶ ἀντίθετα ὑπερσχεῖται ὁ ἀτόφιος σατιρικός ρεαλισμός, ἐνῶ εἶναι ἀναμφισβήτητὴ ἡ μείωση τοῦ συμβολισμοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁμῶς δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὅτι εἶναι χαμηλός.

Ἡ διαγραφή τῶν τύπων, συμφωνοῦν μὲ τὸ κέντρο τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυίας τοῦ Κασσιμάτη, εἶναι ἀρκετὰ ἐντονὴ. Στὴ πρώτη ματιά θὰ νόμιζε κανεὶς, ὅτι οἱ ταπεινοὶ καί καταφρονεμένοι, πού δὲν ἔχουν ποτὲ τὴ δύναμη ἐπίθεσης κατὰ τοῦ κακοῦ κι' ὅταν ἀποφασίζουν ἐπιτέλους νὰ φτύσουν κατὰ μούτρα κάποιον τιποτένιο, τὸ φτύσιμο πέφτει πάνω στὴ γραβάτα τοῦ, ὅπως γίνεται στὸ «Γάμο τοῦ Καραγκιόζη». Στὸν «Κυβάρη» ὅπως καί στὸ «Θαύμα» ἡ δύναμη αὐτὴ ὑπάρχει, ἂν καί κάπως ἀποσκεπασμένη. Θὰ πρέπει ὁμῶς οἱ τύποι νὰ γίνουν ἀκόμη πληρέστεροι καί διαρκέστεροι, ὅχι γιὰ τὸν τύπο εἶναι αὐτοσκοπὸς μέσα στὴν πεζογραφία, ἀλλὰ γιὰ τὴν περισσότερη φορὴ χρειάζεται, γιὰ νὰ προσδώσει βαρύτητα γιὰ ὑπόλοιπα στοιχεία.

Ἡ δέσμη τῶν δεξιότητων τοῦ νέου πεζογράφου εἶναι φυσικὴ νὰ βρίσκει τὸν ἀντίστοιχο χῶρο στὴν ἀεικονιστὴν τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Γι' αὐτὸ ὁ Κασσιμάτης ἀεικονίζει τὸν ἄνθρωπο καί ὅχι τὴ φύση περιγραφῆς τοπίων εἶναι ἀνύπαρκτες μέσα στὴ συλλογὴ του.

Ἐνδιατρίβει περισσότερο στὴν ψυχολογία καί πολὺ λίγο στὴν ἡθογραφία. Προτιμᾷ τὸν ἀστικό ἄνθρωπο καί ἀγνοεῖ τὸν ἄνθρωπο τῆς ἀγροτικῆς ἢ τῆς βουκολικῆς ζωῆς. Γι' αὐτὸ ἐπίσης προτιμᾷ περισσότερο τὴν ἐσωτερικὴ ψυχολογικὴ ἀνέλιξη παρά τὴν ἐξωτερικὴ δράση μὲ τίς πολλές περιπέτειες, τὴ θορυβώδη κίνηση καί τὴν πλοκή. Αὐτὸς ὁμῶς ὁ ὑποτονισμός τῆς ἐξωτερικῆς δράσης φέρνει συχνά καί γενικώτερο ὑποτονισμό τοῦ μύθου (ὅπως π. χ. στὸ «Θαύμα», στὸ «Γαλήνη»), πού ἀδικεῖ τὸ σύνολο. Ἐτοί γίνεται ἀναγκαῖα μιά ἐνίσχυση τοῦ μύθου στὴν καλὴ του ἐννοία, ὥστε ἡ ἐνίσχυση αὐτὴ νὰ εἶναι ταυτοσημὴ μὲ ἐκεῖνο πού εἴπαμε πρὶν: τὴν ἐπέκταση τῆς πραγματώσεως τῆς δέσμης τῶν ἀρετῶν στὸ αἰσθητικὸ κέντρο πᾶνω σ' ὁλόκληρο τὸ διήγημα σάν σύνολο.

Ἐδῶ ἄς σημειωθεῖ ἀκόμη, ὅτι χρειάζεται καί κάποιον δούλεμα στὴ φράση, ὅχι πᾶνω σὸν κορμὸ τῆς, πού εἶναι τίς περισσότερες φορὲς ἐπιγραμματικός, καθὼς εἴπαμε, ἀλλὰ πᾶνω στὶς λεπτομέρειες τῆς, πού καμιά φορά πλεονάζουν: «Ἰησοῦ... πλύνε μας τὰ ματωμένα μας χέρια...» τὸ ἔνα «μας» ἀναμφισβήτητα εἶναι παρασιτικό.

Ὅταν πολὺ γρήγορα, μὲ τὴν συνειδητοποίηση τῆς λογοτεχνικῆς τοῦ φυσιογνωμίας καί μὲ τὴν ἐντονότερη καλλιέργεια καί ἐργασία, τώρα πού τὰ χρόνια κάπως ἡρέμισαν, θὰ φέρει κάθε του πεζογράφου στὸ ἐπίπεδο τοῦ «Πλατανόκαρποι» καί λίγο ψηλότερα, θὰ ἀποβῇ ἀναντίρρητα ἕνας δυνατὸς δημιουργὸς ὁ Κασσιμάτης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΕΤΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Ν. Θεσσαλονίκη. Εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Ἰδιαίτερως μᾶς συγκινοῦν τὰ ἐκείναι ὅρατα σὰς λόγια πού μαρτυροῦν μεγάλην ἐκτίμησιν πρὸς τὸ φῶλλον μας.

Δ. Σ. Ἰωάννινα. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σὰς λόγια. Ἐλάβομεν βιβλίων συνοδευόμενον μὲ βιβλιογραφικὸν σημείωμα καί σὰς ἀπαντήσαμε συντόμως. Ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς τεχνικοὺς λόγους. Ἀντ. Συμ. Πειραιᾶ. Νεώτερα σὰς δὲν ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγοῦστου. Ἰσως λόγω ὑπερβολικῆς καθυστέρησος ὡς πρὸς δημοσίευσιν αἰσθητικῆς περιγραφῆς σὰς «Χώρα-Καφάρι». Δυστυχῶς ἡ ἔλλει-

ψις χώρου προκαλεῖ δυσἀρεσκείαν εἰς πολλοὺς φίλους καί ὑποστηρικτὰς μας. Ἐν πάσει περιπτώσει θὰ καταχωρηθῇ. Χαιρετισμοὺς εἰς τὸν σεβαστὸν πατέρα σας.

Παν. Καν. Πειραιᾶ. Εὐχαριστοῦμε θερμῶς διὰ λαογραφικὸν σημείωμά σας.

Ο. Ξ. Καλὸ, καί θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ.

Α. Π. Ἄλλο καλλιτεχνικὴ δημιουργία καί ἄλλο... Δουλοῦναι μὲς.

Ζ. Λιμάρην. Σὰς συγχάριζον διὰ τὴν ἐλκρινείαν μὲ τὴν ὅποιν διευκρινίζετε, ὅτι ἡ κατωτέρω ἐπιγραμματικὴ μαντινάδα σας ἀνή-

Μυτατοπίτες δροσίζετ με την γραφικὴν τοπικὴν μας ἐνδυμασίαν. Φωτο-Σοφίου

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

(Τὸ κατωτέρω ποίημα τονισθέν, ἀφιερώνεται στὸ νομάρχην Ἀττικῆς κ. Λεωνίδα Ξεν. Παπαρηγόπουλο, γιὰ τὴ θερμὴ ἀγάπην τοῦ πρὸς τὸ δέντρο).

Ἐγὼ μερεῦω καιροὺς καί τόπους
δύο φυτρώων μὲ τὸ καλὸ,
ἐγὼ δουλεύω γιὰ τοὺς ἀνθρώπους
εἶμαι τὸ δέντρο πού σὰς μιλῶ.

Εἶμαι τῆς πλάσης ἐγὼ καμᾶρι
μὴ μὲ κυτᾶξετε μ' ἀπονιά,
δὲν σὰς γυρεύω μεγάλην χάριν
φυτέψετε μὲ σὲ μιά γωνιά.

Καὶ σὰν θὰ σώσω καί θεμελιώσω
καὶ μεγαλώσω κάποια χρονιά,
τὰ φυλλοκάρδια μου θ' ν' ἀπλώσω
καὶ θ' ἀγκαλιάσω τὴ γειτονιά.

Τότες θὰ δῆτε πόσες λαχτᾶρες
πόσες καινούργιες μοσχοβολίες,
τότες θὰ δῆτε χάρες καί χάρες
κι' ὄνειρεμένες ἀνθοβολίες.

Γλυκιά θὰ κάνω τὴ χειμωνιά σας
τὸ καλοκαίρι σας δροσερό,
θὰ πλημμυρίσω τὰ σωθικά σας
μὲ τὸν ἀγέρα τὸν καθαρό.

Κι' εἶμαι τὸ δέντρο πού θὰ τρανέψῃ
νὰ σὰς χαρίσῃ γιὰ πλουτισμό,
μιά ζηλεμένη στὸν κόσμο θέσι
πού τῆνε λένε πολιτισμό.

Φ. ΚΑΒΟΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ

Παρακαλῶ τὴν Παναγιά
καί προσκυνῶ τὴν Πόλιν
δὲν εἶμαι πού χαρίσῃ τὰ κλειδιά
νὰ μὴ σὰς περὶβόλι.

Νὰ πῶ νερὸ τρεχούμενο
νὰ πῶ νερὸ δροσάτο,
νὰ πῶ ν' ἀποκοιμηθῶ
σὲ μιά μελῖδι πὸ κάτω.

Νὰ πέφτουν τ' ἄνθη ἀπάνω μου
τὰ μῆλα στὴν ποδιά μου,
καὶ τὰ χρυσὰ τραντάφυλλα
τριγύρω στὰ μαλλιά μου.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

-73-

Μὲς τὴ ρηχὴ τὴν ἀμμουδιά
πούλι μου σὲ προσμένω,
δὲν εἶνε κάθε τὴ ρηχὴ
καὶ παραπεταμένη.

-74-

Τὸν ξένο πόνο κάνε τον
δικό σου γιὰ νὰ νοιώσης,
ἴντα πατρίει μιά καρδιά
ὅταν τῆνε λαβώσης.

-75-

Εἶμαι φτωχὸς μ' ἀπὸ γιὰρὰ
δὲν πέρνω γιὰ τὴ φτώχεια,
τὰ ὅσα κάνει μιά καρδιά
δὲν κάνουν τὰ μετόχια.

(Ἀπὸ τὴ λαογραφικὴ συλλογὴ τοῦ

-76-
Ποιὸς εἶδε τὸν ἀπὸ ποτὲ
στὸν κάμπο νὰ φωλιάζῃ,
καὶ τὴν καρδιά πού ἀγαπᾷ
στὰ πλοῦτῃ νὰ βουλιάζῃ.

-77-
Καρδιά μου γίνου σίδερο
καρδιά μου γίνου ἀμόνι,
πού σὲ βαροῦν ἀδιάκοπα
τὰ βάσανα κι' οἱ πόνοι.

-78-
Ἡλιος τὸ τζάμι δὲν τρυπᾷ
μὰ τὸν ἀνθὸ μαραίνει,
κι' ὅπου στὰ βάσανα λυγρὰ
στὸν ἄδην κατεβαίνει.

(Κυθηραϊκὸν Τύπον).

ΣΤΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΟ «Κυθηραϊκὸ Τύπο»

"ΑΦΡΟΔΙΤΗ Η ΚΥΘΕΡΕΙΑ,"

"Ἐνα ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέροντος ἀνάγνωσμα γραμμένο ἀπὸ τὸ συνεργάτη μας κ. ΠΑΝ. ΚΥΠΡΙΟ.

καὶ εἰς τὴν λαογραφίαν.

Δενδρὶ πού δὲν ἀνθεῖ ποτὲ
μὴ φᾶς ἀπ' τὸν καρπὸ του,
μὴ κοιμηθῇ στὸν ἴσιον του
καὶ λάθῃς τὸν καθῶ του.

Ν. Ι. Κ. Μὰς ἐρωτᾶτε τί πρέπει νὰ κάμετε γιὰ τὸ βῆδι σας τὸ ὁποῖον ὀσθενεῖ βαρέως. Ὑποθέτομεν ὅτι ἰσως θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κτηνίατρος. Πλήρης ἀπογνώσεως ἐκλιπαρεῖ τὴν γνώμην μας διὰ τὴν ἀπίσταν τῆς γαβουκλούς, καταλήγοντες ἐμμέτρως ὡς ἐξῆς.

Ὅσῶν τὸ ψᾶρι σπαρταρῶ
πού τῆσας τρατάρης
καὶ σὰν κριὰρ φτεσινὸ
πού σὰν κριὰρ μακελάρης.

Σὰς παραπέμπομεν εἰς τὴν συμβουλὴν πού ἐδώσαμεν εἰς τὸν προηγούμενον.

Σ. Τ. Χωριανόν. Ἐντόνως ἀπαιτεῖται ἄμεσον ἐπιστροφήν τῶν χειρογράφων σας ἐφ' ὅσον δὲν τὰ δημοσιεύομεν, ἐπικαλούμενος τὸν νόμον περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας «πρὸς κατοχῶσιν τῶν». Ἰσοῦ ἀπόσπασμα ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τοῦ ἔρωτα τὸν πόνο,
ματαιότης βλῆσαι μόνον
δὲν ἐκέρχισαν ποτέ,
ζητημένοι κι' ζητητές.

Δὲν ὑπάρχει λόγος ἀνησυχίας.
Τὸ ἔργον σας ἀποτελεῖ τὴν καλυ-

τέραν ἐγγύησιν κατοχυρώσεως τοῦ.

Δ. Π. Ἀπὸ τεχνοκριτικούς, ἀρκετοὶ ἀναγνώσταις μας προσπαθῆτε νὰ μᾶς μετατρέψετε εἰς... παντογνώστας. Κακὴν κακὸς διεκόψατε ἀσέσεις μὲ τὴν ἀσπλᾶχνην, ἀνταλλάξαντες... τρυφεράς ἐκφράσεις, καὶ πλήρη τῆς πρωτοτυπίας τῆς ἀξίαν τῆς πρωτοτυπίας σας κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ καλλιτέχνης ὀφείλει νὰ προμηθεύεται τὰ σύμβολα τῆς δημιουργίας του ἀπὸ τὸ στενὸν περιβάλλον του ὡς φυσικώτερα, κυρίως δὲ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μανθὲρ π. χ. θὰ ἔπρεπε νὰ προσφωγήσῃ τὴν ἀγαπημένην του ὡς ἐξῆς.

Ἐσὺ ὁ δὲ κατασπαρμένος
κι' ἐγὼ τὸ κολυγητὴρ
νὰ δοῦν ἀπὸ τοὺς δύο μας
ποιὸς δάει λυσαντήρι.

Αἰθερίαν Αὐλεμόνιον Αὐραν.

Πλήρης ἀγανακτικῆς διὰ τὴν συμβουλὴν πού ὁς ἐδώσαμεν νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν λογοτεχνίαν καὶ νὰ περιορισθῆτε εἰς τὸν καμᾶν, μᾶς ἀπαντᾶτε ὅτι κρίνωμεν ἀστόχως, καθ' ὅσον δὲν ἀντελήφθημεν τὴν ἀξίαν τῆς πρωτοτυπίας σας κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ καλλιτέχνης ὀφείλει νὰ προμηθεύεται τὰ σύμβολα τῆς δημιουργίας του ἀπὸ τὸ στενὸν περιβάλλον του ὡς φυσικώτερα, κυρίως δὲ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μανθὲρ π. χ. θὰ ἔπρεπε νὰ προσφωγήσῃ τὴν ἀγαπημένην του ὡς ἐξῆς.

Φιλότητὴ μου σὲ ἀγαπῶ
μὰ τὴν ξανθὰ λινάσσα,
μὰ τὸ σκούρὸ τὸν ἀνιθο
καὶ μὰ τὰ κολογκάσσα.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ

—Πρό. Συμβιβάζεσαι;
Μην. Ὡς αὐτὸ τὸ βῶδον.

—Πρό. Γιατί ὡς τότε;
Μην. Δὲν μοῦ δίνει παραπάνον προθεσμία νὰ ζήσω.

—Μην. Φταίει ὁ παπᾶς πού δὲν ἔκανε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεκροταφείου.

—Πρό. Αὐτὸς θὰ ἦταν ὁ πρῶτος τυχερός;

—Πρό. Ἄν συμβιβασθῇτε, πῶς θ' ἀποζημιώσης τὸ μνηστήρι;

—Κατ. Διὰ τῆς δημιουργηθείσης ζημίας.

—Πρό. Γιατί ἐνόχησες τὸ κορίτσι;

—Κατ. Ψέματα. Ἐγὼ εἶμαι περὶφανος. Δὲ ζυγῶν ὀνηλκῶ, αἶμα δὲ μὲ θέλει.

—Πρό. Τὶ ἀπολογεῖσαι κατηγοροῦμεν;

—Κατ. Καταγκρῶν τὸν ἀντίδικο διηγόρο γιὰ τὴν ἐκθέσει.

—Πρό. Ὅλοι λένε πῶς δούλευε κι' ἐσὺ μόνον λὲς πῶς καθότανε.

—Μην. Ἄμα τονε βλέπαμε τοῦ ῥχόταν ἡ ὁροῖ. καὶ ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάει ἀπὸ τεμπέλη, σάν τὸν πᾶννη προκοπῇ.

—Πρό. Τὶ ζημιὰ ἔκανε στὸ σπαρτό σου κείνη τὴν ὥρα ὁ γαῖδαρος;

—Μην. 13 ἑκατομμύρια.

—Πρό. Γιατί δὲν κάνεις κανένα μερόκαμα νὰ βοηθήσης τὸ σπῆτι σου;

—Κατ. Λυπόμαι τὰ χέρια μου.

—Πρό. Μὴ χάσουν τὴ φόρμα τους, ἔ;

—Κατ. Ὁχι, ἀλλὰ ἐργαλεῖα πού δὲν τὰ φτιάνει μᾶστορας, δὲν τὰ βάνω σὲ ξένη δουλιὰ.

—Πρό. Νούμερο κατάντησες μὲ τίς κουταμάρες σου.

—Κατ. Κι' ἡ μαῖμου ἀναγέλα τὸν παπαγάλο γιὰ τὴν στραβιά του μυτη.

—Μην. Στέρνει τίς κόττες του

του καὶ μοῦ χαλᾷ τὰ φύτρα.

—Πρό. Ἐκείνη τίς στέρνει;

—Μην. Τὴν ἀκούει καὶ μὲζολο.

—Πρό. Σὲ χτύπησε πολὺ ὁ κατηγορούμενος;

—Μην. Αὐτὸ τὸ ξέρεις ἐσὺ.

—Πρό. Πού ἐγεννήθηκε;

—Ματ. Εἰς τὸ χωριό μου.

—Κατ. Ἄνε λέω ψέματα νὰ φάω τὰ κράτα μου πηλά.

—Μην. Ὅσα κρεμνὰ στὸ τὸν γκέλι κ. Πρόεδρε εἶναι χασίσσι;

—Κατ. Ἐπαδὰ κάνει τὴν ὁσὸ Μαρία.

—Πρ. Μὲ τὴν ταχύτητα ποὶ πήγαινες σοφὸν

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ - ΚΥΘΗΡΩΝ

Εν Ποταμῷ τῇ 5ῃ Μαρτίου 1955. Πρὸς τοὺς κ. κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τῆς Νήσου Κυθήρων.

Ἀξιότιμο Κύριοι,
Ἐνα σημαντικό γεγονός ἱστορικό γιὰ τὸ νησί μας, ποὺ ἀνοίγει εὐρείς τοὺς ὁρίζοντες γιὰ τὴν Τουριστική του ἀνάπτυξη, μᾶς φέρνει κοντὰ σας καὶ πάλι γιὰ νὰ σὰς ὑπεθυμίσωμε καὶ νὰ ὑπογραμμίσωμε μερικὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα εἶχαμε εὐρύτερα ἐναπύξει εἰς τὸ ἀπὸ 12-2-55 ἐγκύκλιον γράμμα καὶ τὸν δὺο Τουριστικῶν Ὁργανισμῶν Κυθήρων.

Τὸ σημαντικὸ αὐτὸ γεγονός γιὰ τὸ νησί μας ἀδελφικὸν εἶναι ἡ ἀγορὰ τῆς νησιδὸς Διακοφίου Μακρυκύνου ἀπὸ τὸ Σύνδεσμον Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν καὶ ἡ εὐγενὴς καὶ ἀναγερὰ πρόθεσις τοῦ Συνδέσμου, ὅχι μόνον νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸ νησάκι αὐτὸ ὡς κέντρον παραθερισμοῦ τῶν Λογοτεχνῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν γενικώτερη Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ νησιοῦ μας.

Εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὴν τεραστίαν ἠθικὴν ἀξίαν τοῦ γεγονότος αὐτοῦ καὶ τίς λαμπρὰς συνέπειαι γιὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ νησιοῦ μας ποὺ τὸ μαρτυροῦν ἡ μετανάστευσιν.

Ἡ εὐνοϊκὴ ἐξέλιξις καὶ ἡ Τουριστικὴ ἀνάπτυξις τοῦ νησιοῦ μᾶλλον ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι πολὺ πιθανόν, καὶ μὲ κατὰλληλως, ἀσφαλῶς, ἐνέργειαι νὰ προσελκύσῃ καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ Κράτους ποῦ, μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καταβάλλει τεράστιες προσπάθειαι γιὰ τὴν Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς Ἑλλάδος. Φυσικὰ δὲ δὲ γίνονται, ὅτε πρόκειται νὰ γίνοντο «ὡς διὰ μαγείας». Θὰ χρειασθῶν προσπάθειαι πολὺπλοῦρες καὶ μακροπρόθεσαι καὶ θὰ ἀπαιτηθῶν, πρῶτα-πρῶτα, ὅλοι ἐμεῖς ποὺ εὐρισκόμεθα ἐδῶ νὰ συμβάλωμε ὀλίκα καὶ ἠθικά ὥστε οἱ προσπάθειαι ποὺ γίνονται καὶ θὰ γίνοντο, νὰ ἀποδώσων καρποὺς.

Καθὼν συνεπὲς ὧν ἀνεξαρτήτως τῶν κατοικῶν τοῦ νησιοῦ μᾶλλον εἶναι ἡ καθαρὴ καὶ καθαριότης καὶ ἡ φιλοξενία. Ἡ διατήρησις τῆς καθαριότητος—καθὼν καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μᾶλλον καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν—καὶ ἡ φιλοξενία καὶ ἡ προσφορά πλήρους καὶ εὐγενὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ξένων, εἶναι βασικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν μας. Πρέπει μὲ κάθε θυσία μικροεγωιστικῶν συμφερόντων νὰ ἀποδείξωμε ὅτι ἐμεῖς ὁμοῖον γιὰ τὴν Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ νησιοῦ μας.

Ἐπαναλαμβάνομε καὶ πάλι τὴν παλαιὰ ὑπόδειξιν μᾶλλον νὰ σταθεῖν ὅτι κοινότητες σὰς τριμελὲς ἐπιτροπὴς ἀπὸ δραστήρια καὶ φιλοπρόδοι ἀτομὰ ποὺ θὰ ἐπιλαμβάνοντο τῆς ἐνεργείας καὶ τακτοποιήσεως ἀπὸ ἀπόψεως στέγης καὶ τροφῆς ὧν τὸν ἐπισκεπτόντο.

Βασικὴ μέριμνα τῆς Τουριστικῆς ἐπιτροπῆς σὰς θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξέυρεσις καὶ καταγραφή σπιτιῶν μὲ κρεβάτια, ἐμπρεπῶν, ὥστε, κατὰ τὰς παρουσιαζόμενας ἀνάγκας νὰ γίνεταί ἀμεσος τακτοποιήσις τῶν ξένων ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ ὅχι, ἀναλόγως.

Ἀδελφὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν διατήρησιν τῆς καθαριότητος σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς περιοχῆς σὰς.

Πρόθυμη, εὐγενὴς καὶ πολιτισμένη ὑποδοχὴ σὲ ὅλους τοὺς ξένους καὶ ἀμεσος ἐξυπηρέτησις ξένων.

Πρωτοβουλία καὶ μέριμνα γιὰ τὴν καλλίτερη προβολὴ καὶ ἀξιοποίησιν τῶν Τουριστικῶν σημείων τῆς περιοχῆς σὰς διὰ τῆς δημιουργίας καταλλήλων δρόμων πολιτισμένων κέντρων κλπ.

Τὸ πεδίο δράσεως κάθε Τουριστικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι εὐρύ.

Ἡ εὐγενὴς ἀμύλη γιὰ τὴν Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ νησιοῦ μᾶλλον πρέπει νὰ ἀποδώσῃ καρποὺς διότι ὁ Τουρισμὸς ἀποτελεῖ μοναδική, σκεδόν, ἄλλα σύνορον ἐλπίδα γιὰ ἕνα καλλίτερον μέλλον γιὰ μᾶλλον καὶ τὰ παῖδιά μας.

Μετὰ τιμῆς
Τουριστ. Σύλλ. Ποταμοῦ-Κυθήρων
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΖΕΜΠΗΣ Μ. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ

ΔΕΞΙΩΣΙΣ

Τὴν 4ην Μαρτίου τ. μ. καὶ εἰς τὸ πολυτελὲς ἐστιατόριον «Πάνθεον» ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ἐδεξίωθη τὸν κ. Στράτην Γαλάνην Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Ν. Ζηλανδία καὶ μέλος τῆς Ἑκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς CORSO, καθὼς καὶ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ αὐτοῦ καὶ Εὐεργέτην τοῦ ΣΕΑ κ. Π. Βασιόπουλον.

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυθήρων προέβη εἰς συνεδρίασιν τὴν 1ην Μαρτίου εἰς Ποταμὸν καὶ τὴν 14ην εἰς Χώραν ἐκδικάσαν διαφόρους ποινικὰς ὑποθέσεις καὶ καὶ τὴν 17ην εἰς Χώραν δι' ἀστικὰς.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ

Ἡ κοινότης Ἀρωνιαδικῶν ἐτέλεσεν τὴν 13ην Φεβρουαρίου πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν παλαιῶν πολιτικῶν τῆς νήσου μας τῶν ἐργασθέντων ὑπὲρ τοῦ Διακοφίου, Βαλέριου Μαζαριώτη, Γεωργίου Ἀρώνη ἢ Παναγιωτοπούλου, Στέλιου Κασσιμάτη, στρατηγῶν Πάνου Κορωναίου καὶ Κοσμᾶ Παναρέτου. Ὁ ναὸς εἶχε ὠραυότατα διακοσμηθῇ εἰς τὸ μέσον δὲ αὐτοῦ ἐστῆθη θαυμασίον κενόταφιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐτέθη ὁ δίσκος τῶν κολύβων.

Ἐσημειώθη ἀθρόα προσέλευσις πολιτῶν, ἐκ διαφόρων σημείων τῆς νήσου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, ὁ κ. Παναγ. Τσιτσίκας ὁμιλήσας περὶ τῶν προαναφερθέντων πολιτικῶν καὶ τῶν προσπαθειῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Διακοφίου, ἐξάρσας συγχρόνως τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς ὁποίας ἔχει διὰ τὴν νήσον καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν εἰς Μακρυκύνθηρα. Εἰς τὴν ὁμίλιαν τοῦ ἐχρησι-

μοποιήσεν διαφόρους ἐπιτολὰς τῶν ἀνωτέρω, ἀνταλλαγείας μεταξὺ τῶν διὰ τὰς ἐνεργείας ποὺ κατέβαλλεν ἕκαστος διὰ τὸ Διακοφί.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησίας, ἡ κοινότης Ἀρωνιαδικῶν ἐδεξίωθη εἰς τὴν αἴθουσαν Ἀρώνη τὰ κοινοτικά συμβούλια καὶ τοὺς παρευρεθέντας γενικῶς.

Κατ' αὐτὴν παρετέθησαν διάφορα ἀναμνηστικά, μετ' ὃ ἐπικολούθησε χορὸς τῶν νέων με τραγούδια ἀπαγγελόμενα ἀπὸ τὸν κ. Παν. Μαργαζέον, ἐνῶ ὁ γνωστὸς κ. Σταύρος Γερακίτης ἀπήγγειλεν διάφορα ποιήματα, σχετικὰ μὲ τοὺς λογοτέχνους καὶ τὰ Μακρυκύνθηρα. Περί ὧραν 1 μ. μεσημ. οἱ συγκεντρωθέντες ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὰς ἐπιτελεσθείσας τῆς κοινότητος Ἀρωνιαδικῶν καὶ τὸν λόγον τοῦ κ. Τσιτσίκου, ὁ ὁποῖος ἐπροξένησεν εἰς αὐτοὺς βαθειὰν ἐντύπωσιν, διότι ἤκουσαν ἄγνωστα πράγματα διὰ τὸ Διακοφί.

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΓΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ὁ ὑπερήλιος κ. Θεόδωρος Ἑμμ. Καλλίγερος ἐκ Πιτινιανῶν, παθὼν διάρτησιν ἔκλωσης τοῦ στομάχου τὴν 20ην Μαρτίου, μετεφέρθη πάραυτα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Μυρτιδιώτισσα», ἐνθα ὑπέστη ἐπιτυχή ἐγχείρησιν παρὰ τῶν ἰατρῶν κ. κ. Νικολάου Κασάπη καὶ Δημητρίου Στάη. Αἱ ἐγχειρήσεις ἐπὶ διατρήσεων στομάχου εἰς τὸ ἀνωτέρω ἴδρυμα τὸ ὁποῖον πλείστα σωτηρίους ἐκδοιλάσεις παρέχον εἰς τὴν νήσον μας, ἀνέχονται ἤδη εἰς πέντε, ἀπέβησαν δὲ ἄκρως ἐπιτυχεῖς.

ΕΚΛΟΓΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων «Μυρτιδιώτισσα» ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Δημητρίου Στάη, Θέμης Πετροχείλου, Ἀντωνίου Νικηφοράκη, Βούλας Ἀρώνη καὶ Μαρῆς Κορωναίου. Μόνιμος Πρόεδρος κατὰ νόμον, τυγχάνει ἐξ γνωστῶν ὁ Πανος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σταύρος Χάρος Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Κυθήρων.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91954 ἀποφάσεως τοῦ Περιφερειακοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσιν Ἀττικῆς, ἐξειδικευμένης ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2895/54, ἐτοποθετήθη ὡς βοηθὸς τοῦ Γραφείου Ἐπιθεωρήσεως Δημοτικῶν Σχολείων Ἀ. περιφερείας Πειραιῶς πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας τούτου ὁ ἐκ Καραβᾶ δημοδιδάσκαλος κ. Πολυχρόνης Π. Μαυρογεωργίου. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίας τοῦτον εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα.

Γρηγ. Καρύνης.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τοῦ δραστήριου συμπολίτου κ. Γεωργίου Μαρούση, ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένος φιλοπρόδοος συμπατριώτης κ. Θεόδωρος Καλλίγερος, ἰδιοκτήτης ὡς γνωστὸν τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐτος ἐργασθεῖσης ἐν Κυθήρῳ μικρᾶς ἀλυσιντικῆς μηχανῆς, προέβη εἰς τὴν παραγγελίαν νέας μεγάλης καὶ τελείας τοιαύτης, ἡ μεταφορὰ τῆς ὁποίας δὲ ἔχει ἐπιτελεσθῇ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου.

Θὰ ἔχῃ ἀπόδοσιν 750 ὀκ. γεννήματος καθ' ὥραν, διαχωρίζουσαν πλήρως ἀπὸ ἄλλας οὐσίας, ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ ἀχύρου θὰ γίνεταί κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἐξυπηρετικὸν διὰ τῶν ἀγρότας μας. Τὸ ἀλυσιντικὸν δικαίωμα θὰ εἶναι ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν 10 οἷον δραχμοποιούμενον εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ προϊόντος. Τιμὴ ἀ-

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΑΝ

Ὁ Αὐστραλιανὸς Ἑρμθὸς Σταυρός, ἐτίμησεν ἐσχάτως διὰ παρασῆμιν τὴν συμπατριώτισσάν μας Κ. Λιονύσαν Ἐλευθερίον (Φοῖβαν), τὸ γένος Πολυχρόνη Φραϊσεσκὰν ἡ Λεμπέση ἐκ Ποταμοῦ, εἰς ἀναμνηστικὸν τῶν πολλῶν νοσοκομειακῶν ὑπηρεσιῶν τῆς. Ἡ διάκρισις αὕτη ἀπέσπασεν τὰ θεορὰ συγκαρτήρια τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σίδνι, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐφημερίδος «Πανελλήνιος Κήρυξ». Ἡ Κ. Ἐλευθερίον, ἐργάζεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Παρωμάττας, προσφέρουσα πάντοτε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς πλείστους μετανάστες ὡς πραγματικὴ Ἑλληνίς. Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς θερμῶς τὴν ἀγαπῆτην συμπατριώτιδα, ὑπερήφανον διὰ τὴν Κυθηραϊκὴν τῆς καταγωγὴν.

Χαρ. Λειβαδίτης.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ

Κατὰ θετικὰς πληροφορίες, ὁ Σύλλογος Κοινοφελῶν ἔργων Μυλοποτάμου ἐνεργεῖ διὰ τῆς Σηπταλογικῆς Ἐταιρείας ὅπως ἀναλάβῃ τὸ Κράτος τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐξαιρετικῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τουριστικῆς σημασίας Σηπταλοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας, διὰ τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ προσπελάσεως πρὸς τὸ Σηπταλον. Ἡδὴ κατόπιν ἐνεργειῶν τῶν ἐν Μυλοποτάμῳ παραγόντων ὁ διακεκριμένος ἐργολάβος καὶ Ἐόπις τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ κ. Λάζαρος Φατσᾶς, μετέβη εἰς ἀναμνηστικὸν τοῦ ἐδάφους προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν χάραξιν τῆς ὁδοῦ. Τὸ ἔργον εἶναι ὑψηλῆς σημασίας καὶ παρακαλοῦνται ὅσοι ἀπαντες ἐνισχύσων ἡθικὰ καὶ ὕλικως διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ὡς ἀνω σπηλαίου.

Ἀνδρέας Ποτήρης

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΟΝ

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐπέτειον τοῦ Ἀγίου Χαράλαμπος καθ' ἣν ἐώραξεν δι' ἀποκλασίας ὁ δρόμος ἐρὸς ναὸς Ἀρωνιαδικῶν, ὁμίλησεν ὁ κ. Παναγιώτης Τσιτσίκας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸ κέντρον τοῦ κ. Γεωργίου Ἀρώνη ἢ Κᾶν ἐνώπιον πληλῆθους ἀκοατρῶν, περὶ τῆς μεγάλης σημασίας τῆς ὁποίας ἔχει διὰ τὴν νήσον μας, ἡ ἐγκατάστασις τῶν λογοτεχνῶν εἰς Διακοφί.

Συνέστησεν εἰς πάντας θεομῶς ὅπως περιβάλλουν τοὺς Ἑλλήνων λογοτέχνους μετὰ τὴν ἀγάπην τῶν καὶ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα μέσα ὡς φέρων εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτοὺς καθ' ὅτι ἐμπνεύμενοι ἀπὸ τὰς εὐμενεστέρας τῶν διαθέσεων, ἀναδεικνύουν τὴν νήσον μας εἰς πρώτης τάξεως τουριστικὸν κέντρον.

Πάντως οἱ ἀκοαταὶ διεβεβαίωσαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸν κ. Τσιτσίκαν, ὅτι θὰ πράξων πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ ἀποδείξων τὰς προθύμους διαθέσεις τῶν, πρὸς τοὺς νέους ἐκλεκτοὺς συμπολίτας μας.

Ὡσαύτως τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀποκρῶν, ὁ κ. Παναγ. Τσιτσίκας ὁμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κοινοτικοῦ μεγάρου Ποταμοῦ μετὰ θέμα:

«Ἐπεὶ γινώσκωμεν τὴν ἐκτετατὴν ἐπὶ τῆς νήσου, μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν λογοτεχνῶν εἰς Διακοφί».

Ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Τσιτσίκας ἡ ἐκδήλωσις αὕτη, διανοίγει νέους εὐρύτερους οικονομικοὺς ὁρίζοντας, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι πλέον σημαντικοί, ἐπ' ὅσον συνεχίζεται ἡ μετανάστευσις ἀσυγκράτητος.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, εἶπεν, ὀφείλομεν νὰ βοηθήσωμεν πάντες τοὺς λογοτέχνους μετὰ ὅλα τὰ μέσα μας. Ἐπεὶ δὲ θὰ ἀναπτυχθῇ μέγα τουριστικὸν ρεῦμα

πρὸς τὴν νήσον παρίσταται ἀπολύτως ἀνάγκη ὅπως οἱ πάντες κυρίως οἱ τουριστικοὶ σύλλογοι καὶ τὰ κοινοτικά συμβούλια, κινηθῶν ἀποτελεσματικῶς πρὸς δημιουργίαν εὐπροσώπων καταλυμάτων, ἀνάπτυξιν τῶν κηπουρικῶν καὶ ἄλλων προιόντων καὶ καταρτισμὸν ἐπιτροπῶν ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῶν τροφίμων. Ὡσαύτως δεόν ἅπαντα αἱ οἰκίαι νὰ ἐκπαισθῶν μὲ λευκὴν μόνον ἀσβεστον, διὰ τὴν εὐπρόσωπον ὁμοιομορφίαν. Προσέτι, νὰ ἐπιστηθῇ σοβαρὸς ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῶν μαγειρίων καὶ τῶν τιμῶν αὐτῶν, νὰ ἐπιβληθῇ γενικὴ καθαριότης τῶν ὁδῶν τῶν κοινοτήτων ἀπὸ τὰ χαλίκια, τὰ ἀκάθαρτα νερά, ἀνοικτοὺς βόθρους κ. λ. π.

Συγχρόνως πρέπει νὰ ἀξιοποιηθῶν τὸ ταχύτερον τὸ σιδηροὺχα ὕψος Ὁχέων—Καραβᾶ καὶ νὰ διαφημισθῶν καταλλήλως. Αἱ ἐρεῖαι Μοναί μας, αἱ ὁποῖαι συχνὰ ἐκτελοῦν χρέη ξενωνῶν, πρέπει νὰ συμπληρώσων τὰς τυχόν ἐλλείψεις τῶν, μέχρις ὅτου δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, διὰ νὰ γίνῃ συνειδήσις εἰς τοὺς κατοίκους ἡ ἀνάγκη νὰ ἀνοίξων τὰ σπῖτα τῶν διὰ τὰς εἰς τὴν φιλοξενίαν τῶν τουριστῶν.

Πάντα ταῦτα πρέπει νὰ γίνων τὸ συντομώτερον διὰ νὰ μὴ μᾶς προκαταλάβῃ πληθώρα τι-ξιδιωτῶν, ὅποτε θὰ ὑπάρξῃ κινδυνὸς νὰ μειωθῇ ἡ γενικὴ ἀγάθη ἐντύπωσις διὰ τοὺς Κυθηρίους ὅτι εἶναι περιποιητικοὶ καὶ φιλόξενοι. Τὸ κράτος τὸ ὁποῖον ἀποδίδει τεραστίαν σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, θὰ φροντίσῃ πιστευόμεν νὰ συνδράμῃ τὰ Κυθήρα δι' ὁδηγῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ δι' οικονομικῆς βοηθείας πρὸς τοὺς τουριστικούς μας συλλόγους. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Τσιτσίκου, ἐκάλυψαν ζωρὰ χειροκροτήματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ παράκλησιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὑπενηθίζομεν εἰς τοὺς διατηροῦντας καφενεῖα καὶ ἄλλα κέντρα πλησίον τῶν ἱερῶν ναῶν, ὅπως κατὰ τὴν περιόδον τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἱεραρχίας, ἀποφεύγουν τὴν χρῆσιν μουσικῶν ὁργάνων καὶ ἄλλων ἡχηρῶν ἐκδηλώσεων ἔξωθεν τῶν ἱερῶν ναῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν μετὰδοσιν τῶν Ἀκολουθιῶν διὰ τοῦ ραδιοφώνου καθ' ὅσον οἱ παραβάται θὰ μνησθῶνται.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ ἐν Ἀμερικῇ διαμένων κ. Ἑμμ. Βλαχογιάννης ἡ Σκαντάλης, ἀνακηρυχθεὶς εὐεργετὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Μυλοποτάμου διὰ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐτος ἀποστολῆς ἐνὸς σχολικοῦ κινηματογράφου, παρῆκε νέα δειγμάτια τῆς θερμῆς ἀγάπης του πρὸς αὐτό.

Διὰ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἀδελφὴν του κ. Καλομοῖραν Βλαχογιάννην, ἐπικρατοῦσαν τὸν σχολεῖον παρὰ τοῦ τμήματος τῶν ἐποπικῶν ὁργάνων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας μίαν ἡλεκτρογενήτριαν τύπου Champion 1000 vat ἀξίας 7.000 νέων δραχμῶν πρὸς λειτουργίαν τοῦ κινηματογράφου καὶ ἡλεκτροφωτισμὸν τοῦ σχολικοῦ κτιρίου.

Διὰ τῆς νέας αὐτῆς δωρεᾶς ὁ κ. Σκαντάλης ἐρχεται εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν εὐεργετῶν τοῦ σχολείου καὶ ἀποσπᾷ τὴν εὐκρινῆ ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὅχι μόνον τοῦ σχολείου, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν κατοικῶν τῆς κοινότητός μας. Ὡς πληροφοροῦμεθα ἡ Σχολικὴ Ἐφορὰ Μυλοποτάμου διὰ σχετικῆς ἀποφάσεώς της, θὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν εὐγενὴ δωρητὴν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας της καὶ

Τύποις: Α. ΜΑΥΡΙΑΔΗ
Φιλαδελφείας 25

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Παρὰ τῶν συνεργαζομένων Κυθηραϊκῶν Σωματείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τὴν 12 Μαρτίου ἐδόθη ὁ ἐτήσιος Κυθηραϊκὸς χορὸς ἐν Ἀθῆναις καὶ εἰς τὸ γνωστὸν κέντρον «Φλορίνα».

Ὁ χορὸς ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ δὴ οικονομικῇ, γεννῶν μεγάλης σημασίας διὰ τὰ «κοινοφελῶς» ἐργαζόμενα Σωματεία.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ συνετέλεσαν πάντες οἱ Κυθηραῖοι καὶ οἱ τιμῶντες αὐτὸν ξένοι ἰδιαιτέρως δὲ τὸν προεδρεύον οἱ τοπικοὺς μας χοροὺς μὲ τίς σπαταληφόρες κοπέλας μας καὶ ὁ γλυκύτατος Παναγιώτης Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ «Ταριγιώτου» καὶ τίς αὐτοσχέδιες μαντινάδες τοῦ «Μακρυκύνθηρα» περιεχομένου:

Ἰδοὺ μερικῆς:
Στὴν ἀρχὴ τοῦ Καρναβαλὶ πῶς πάντες πρὸς τὴν Κρήτη εἶναι τὰ «Μακρυκύνθηρα» τοῦ Ἑρωτά τοῦ σπῖτι.
Ἐκεῖ στὰ «Μακρυκύνθηρα» ὅλοι θὰ μαζευτοῦμε τὴν Ἀφροδίτην στὴ Χουστή μὲ τὸ μαγικὸν νὰ ἰδοῦμε.....

Τὴν βραδυὰν ἐτίμησεν ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ κ. Γ. Σταμπολῆ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ κ. Πέτρου Μαρκάκη καὶ Συμβούλου τοῦ κ. Γ. Ἀμπάτη.

Τὸ κέρπ διήρκεσε μὲν καὶ τῶν προηγουμένων ὥρῶν ὅποτε οἱ Κυθηραῖοι ἀπεχόρισαν μὲ τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντοπισσάντων ἰδίως ἐκ τῆς χειρονομίας τοῦ ἐκλεκτοῦ Κυθηρίου κ. Π. Βιαιοπούλου ὅστις μὲ τὴν λεπτότητα ποῦ τὸν διακρίνει ἐβοήθησε τὰ Κυθηραῖκα Σωματεία εἰς τὴν οικονομικὴν ἐπιτυχίαν τῆς βραδυᾶς τῶν.

Τὰ Κυθηραῖκα Σωματεία εἶναι ἀεὶ συγχρηματικῶν διὰ τὴν ὥραιαν βραδυὰν ποῦ μᾶλλον χάριται μὲ τίς δημοφῆς ἀτραξιὸν καὶ τὰ πλούσια δῶρα τοῦ λαχείου τῶν.

Γ. Κ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἱερομένων τῆς νήσου ὅτι ἡ δις Σταυροῦλα Τριφυλλὴ εἰδικευθεῖσα ἐν Ἀθῆναις εἰς τὸ ἱερογραφεῖον Εὐαγγελίδου ἤνοιξε τοιοῦτον εἰς Μυλοποτάμον.

τοῦ αὐτοῦ ὕλικου πρὸς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς σ